

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

XXXIV. Sicc[us] Israëlit. per Jordane[m] transit[us].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](#)

(150)

NARRATIO XXXIV.
SICCUS ISRAELITA-
RUM PER JORDANEM
FLUVIUM TRANSITUS, DU-
CE DEO AC JOSUA. Lib. Josue. c. 3.
Anno Mundi 2584. Ante
Ch. 1469.

Invia nulla est virtuti via. Posteaquam Josuæ ab Exploratoribus ex Palæstina, quod miserat eos, reversis intellecterat, regionis ejus habitatores, famâ rerum trans Jordanem ab Hebræis gestarum, vehementer esse perterritos; non cunctandum ratus, dum suorum calerent animi, hostium marcent: movet versus fluvium castra, *Ierichonitem Chanantidis* [seu Palestinæ] firmissimum trans Jordani munimentum, invasurus. Trajectus fluminis prodigiosus ita se habuit. Ubi ventum est ad amnem, tum temporis (æstas erat) vel maxime exundantem, primi omnium talorum tenuis ingressi sunt Sacerdotes, Arcam Sacram humeris impositam præferentes. Et ecce, continuo cæperunt ex una parte à septentrione [ubi ad montem *Lisanum* fons Jordanis] undæ fluviales intumescere; deinde paulatim altiusque consurgere, & montium speciem referre, immotæque consistere; ex altera vero parte, meridiem versus & mare mortuum seu lacum *Aspatitem*, præcipiti fluxu decurrere. Séque dilabendo consumere, ut alveus humore desiccato nudus, sabulosi campi mare relinquatur.

Pri-

Primi omnium Sacerdotes cum sacro ferculo ad medium fluminis progressi, tamdiu substiterunt, donec populus omnis per arenem transiret alveum. Ibi tum quidquid Hebrææ penè fuit gentis [nam aliquot millia circa Jordanem confederant] armatum & inerme validum, imbellèque, prohibente nemine, siccō pede in ulteriore ripam, Jerichuntem versus evasit, eo quidem ordine, ut qui priores tenuerant littus adversum, exspectarent posteriores, donec signo ab imperatore datō, Arca divina, quæ postrema efferebatur in ripam, in fronte agminis constituta, universam multitudinem, bis mille cibitorum intervallō post se relictam, velut dux itineris, populi præsidium, hostium terror anteiret, vicēque præstaret columnæ, antehac nubis & ignis specie, errantes per deserta Hebræos ducentis.

Prius tamen, quam undas sublimè suspensas exportatio Arcæ, in cursum suum remitteret, consti- tuuntur à Josua valentissimi quique de singulis tribibus viri singuli, qui totidem Saxa ex alveo Jordani sublata, in proximum castrorum locum, [sex millibus passuum, & amplius à Jordane distabat] cui deinde nomen inditum *Galgala*, à resectis inibi gentis Hebrææ præputijs, deportarent, statuerent que in tanti monumentum Prodigij; in ipso, quoque fluminis umbilico, alia duodena saxa ab ijsdem erēcta, quæ vel yisu, decrescentibus undis; vel auditu, circumstrepente aquarum ví, memoriam mirabilium DEI ingererent Posteris.

Quibus omnibus peractis, Jordanis, velut suis in Arcam obsequiis defunctus, sensim ad pristinam momen fluctus revocavit; Hebræi verò, regionem ubi

Chananæam pede contigerunt, quidni gaudiō exultantes, terram tot antè seculis promissam, tot & tam ardentibus votis optatam, tot jam annis, tantis erroribus, molestiis & ambagibus quæsitam, nunc verò tandem inventam, & aditam consalutārint; quidni hymnos & grates DEO persolverint, cùm argumentum tam illustre, támque recens erga ipsos bonitatis divinæ, támque prodigiosum miraculum ab omni oblivione animos avocaret, ipsaque sui admirabilitate, gratissimāque novitate, invitaret ac exfuscataret. Ipsum equidem Josuen, nihil dubitem, vel in genua procidentem, vel stantem ad ccelum manus & oculos sustulisse, séque ad fœderis Arcam, divinæ præsentia testem, ac sedem, venerabundum convertisse, sanctissimoque Numini toto animo, gestu religiosissimo, castissimisque vocibus gratulatum. In eo, quem dixi, castrorum loco, cùm jam manna ningere desüsset, cæperunt agi prædæ, segetes Chananæorum maturæ demeti; rerum omnium affluere copia, Hebræi circumcidi, Paschatisque Solennia celebrari. Neque enim dignus est beneficij posteriore, qui grates & laudes non refundit in beneficij Datorem prioris. Josue, ut DEO duce, transivit aquas sicco pede; sic immotâ manu dejicit hostium mænia. Cujus rei narratio proximè sequetur.

NARRATIOXXXV. MIRA JERICHUNTIS URBIS EVERSIO. Jos. 6, A. M. 2584. Ante Ch. 1469.

NAR,